

Igavene EVANGEELIUM

ILLUSIOONIDETA TULEVIK

Viimastel aastatel on maailm saanud üha suuremate katastroofide tunnistajaks. Põuad, üleujutused, purustavad orkaanid ja maavärised on pidevalt järgnenud üksteisele. Tuhanded inimesed on kaotanud oma elu kohutavates õnnetustes merel, maal ning õhus. Miljonid nälgid. Paljud maad on pankrotistunud, kuna ei suuda maksta oma võlgu. Sõjad, rahvaste ülestõusud, mässud, ülerahvastumine ja pidevad ökolooilised katastroofid tekitavad inimestes hirmu tuleviku ees.

Paljud need sündmused on selgelt ette kuulutatud Piiblis. (Mt.24,4-31; Lk.21,25-28; Ilm.6,12-17; 16;17; 18). Jumal on alati inimesi hoiatanud enne, kui jumalaeitamise pärast neid kohtud tabasid. (Js.24,5-20; 46,9-10; Am.3,7; Ilm.1,1).

ÕPETUSED MINEVIKUST

Näiteks teatas Jumal Noale tulevases suurest veeuputusest; Aabramile ja Lotile - Soodoma ja Gomorra linnade hävitamisest, ning Moosesele - Egiptuse peale tulevatest nuhtlustest. Kõik need sündmused on kirja pandud meile õpetuseks ja eeskujuks, mis selgitavad, et kõik prohvetlikud ettekuulutused Piiblis on harukordsel viisil alati täitunud ning saavad täituma ka tulevikus. (1Ko.10,6-12; 2 Pe.2,5-9; He.4,11).

Jumala tungivad ja sihikindlad hoiatused on jäädvustatud meile, viimasele põlvkonnale, mille me leiame Johannese ilmutuse 14. peatükis. See on viimane kutse inimestele, mille Jumal annab enne Jeesuse Kristuse teist tulekut Kuningana ja Kohtunikuna. See sisaldab kõige tõsisemat hoiatust tulevastes kohtust, mida üldse võib Piiblist leida:

KOLMEKORDSE INGLIKUULUTUSES

1. "Kartke Jumalat ja andke temale austust, sest on tulnud tema kohtutund, ja kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja veteallikad!"

2. "Langenud, langenud on suur linn Baabülon, kesoma hooruskiima viinaga on jootunud kõiki rahvaid!"

3. "Kui keegi kummardab metsalist ja tema kuju ja võtab tema märgi oma otsaesisele või oma käe peale, siis see saab ka juua Jumala kange viha viinast, mis segamata on valatud tema viha karikasse; ja teda peab vaevatama tules ja välvil pühade inglite ees ja Talle ees. Ja nende valu suits tõuseb üles ajastute ajastuteni; ja ei ole rahu päevad ega ööd neil, kes kummardavad metsalist ja tema kuju ega neil, kes vastu võtavad tema nime märgi." (Ilm.14,6-11).

See kutse omab igapäevase elulise tähendust! Aga kuidas me saame vältida nimetatud metsalist ja tema kuju kummardamist et mitte vastu võtta tema märgi, kui me ei tea, mida need tähendavad? Teadmiste puuduse tagajärjeks on surm. "Mu rahvas hukub tarkuse puudusel" Ho.4,6 (võrdl. Js.29,13-14).

Kuid Jumal on ettekuulutanud, et ta soovib seda tarkust anda siiralt uskuvatele inimestele (Õp.2,1-7; Tn.12,4,10; Mt.7,7-8).

"Ütle neile: Nii tõesti kui ma elan, ütleb Issand Jehoova, ei ole mul hea meel õela surmast, vaid sellest, et õel pöörduks oma teelt ja elaks! Pöörduge, pöörduge oma kurjadelt teedelt, sest

miks peaksite surema, Iisraeli sugu!" Hs.33,11 (võrdl. 2 Pe.3,10-11; Ml.3,18-20).

MILLIST ERILIST TÄHENDUST OMAB METSALISE KUJU?

Enne, kui vaatleme "metsalise" märgi, peame selgitama ajaloo sündmuste arenemist enne metsalise ilmumist. Kõige parem on alustada Taanieli raamatust, kus on suurejooneliselt ettekuulutatud sündmused alates VI sajandist enne Kristuse sündimist kuni praeguse ajani.

Seal kasutatud sümboolse tõlgendus ei ole mitte inimennustaja poolt antud. Piibli prohvetlikuulutused - see on aegsasti kirjutatud ajalugu. Piibel ise annab meile võtme arusaamiseks (2 Pe.1,20).

Prohvetlikuulutustes mõistetakse metsalise all kuningat või kuningriiki. Taanieli 7,17,23 seletatakse: "Need suured metsalised, keda on neli, on neli kuningat, kes tõusevad maa peal... neljas metsaline on neljas kuningriik maa peal...". Tn.7,3 loeme: "Ja neli suurt metsalist tõusis merest...". "Meri" või "vesi" esindavad "rahvaid ja rahvahulkasid ja rahvahõimusid ja keeli" Ilm.17,15 (võrdl. Js.8,7). Taanieli raamatu 7.peatükis näidati prohvetile tulevsi maailmariike metsaliste kujudega. Paralleelne kirjeldus asub Tn.2,27-45, kus kuju keha osad, harukordsel viisil, sümboolseerivad maailma ajaloo käiku.

LÕUKOER

"Esimene oli nagu lõukoer..." Tn.7,4 (võrdl. Tn.2,37-38). Nii on esitatud Paabeli kuningriik (608-538 a.e.Kr.), mis valitses maailmas Taanieli ajal. Ka tänapäeval võib näha Berliinis "Pergamoni" muuseumis tiibadega lõukoeri, mis on tolle aja ajaloolised tunnistajad.

KARU

"Ja vaata, tema järele teine metsaline, karu sarnane; aaga see pandi püsti ühe külje peale ja tal oli kolm küljeluud suus hammaste vahel; ja temale üteldi nõnda: "Tõuse, söõ palju liha!" (Tn.7,5) See metsaline on sama tähendusega, kui kuju hõbedast rind ja käsivarred (Tn.2,32,39). Ta esindab kuningriiki, mis tuli Paabeli kuningriigi asemele - kahekordset Meeda-Pärsia kuningriiki (538-331 a.e.Kr.). See oli kaheks osaks jagatud riik, milles esmalt valitsesid meedlased ja pärast pärslased. Kuju kaks kätt ja karu, mis seisab ühe külje peal, annavad selgelt edasi seda omapära: üks riigi osa saab olema võimsam kui teine. Kolm küljeluud sümboolseerivad kolme riiki, mis olid vallutatud Meeda-Pärsia poolt: Baabüloonina, Lüüdia ja Egiptus.

PANTER

"Pärast seda ma nägin, ja vaata, üks teine, otsegu panter, ja tal oli seljas neli linnu tiiba; sel metsalisel oli neli pead ja temale anti valitsus" (Tn.7,6). Sama metsalise peegeldust leiame ka Tn.2,32-33. See oli Kreeka kuningriik (331-168 a.e.Kr.), mille imperaator, Aleksander Suur, vallutas Pärsia. Peale tema surma lagunes Kreeka kuningriik neljaks osaks, mida esinevad neli pead (Makedoonia, Fraakia, Süüria ja Egiptus).

NELJAS METSALINE

"Pärast seda ma nägin isis näge musis, ja vaata, sealoli neljas metsaline, kole ja kohutav ja väga tugev; tal olid suured raudhambad, ta sõi ja näris ning tallas üle-äägi jalgedega. Ja see oli erinev kõigist endisist metsalisist, ja tal oli kümme sarve" (Tn.7,7).

Sama metsalist näeme ka Tn.2,33,40,41. Selleks neljandaks suurriigiks oli Rooma impeerium (168 a.e.Kr.-476 a.p.Kr.). See metsaline oli väga erinev kõigist teistest, mida Taaniel oli kunagi näinud, ja sellepärast ei saanud ta seda detailiselt kirjeldada. "Kümme sarve" Tn.7,24 tähendavad, et "sellest kuningriigist tõuseb kümme kuningat".

See on ajalooline fakt, et 476 a.p.Kr. lagunes Rooma impeerium ja nimelt samale territooriumile moodustus 10 väiksema riigi, milledest on tekkinud praegused Euroopa riigid. Parallelselt Tn.7,7-le on nad esitatud ka Tn.2,42-44, nagu kuju varbad. Need olid järgmised barbarite hõimud: 1. alemaaniid (Saksamaa), 2. frankid (Prantsusmaa), 3. anglosaksid (Suurbritannia), 4. burgundid (Šveits), 5. läänegootid (Hispaania), 6. sujeevid (Portugal), 7. lombardid (Itaalia); 8. heruulid, 9. vandaalid, 10. idagoodid.

PISUKE SARV

"Ma vaatesin sarvi, ja vaata, veel üks pisuke sarv tõusis nende vahelt ja kolm endisist sarvist kisti selle eest välja; ja vaata, sellel sarvel olid silmad nagu inimese silmad, ja suu, mis suurustas!" Tn.7,8.

Erinevad tunnusmärgid samastamiseks:

1. Ta tõusis 10-ne sarve (10 kuningriigi) vahelt ja kolm kümne sarve seast sai välja kistud tema võimu asutamise ajal.

2. Tn.7,24 räägitakse, et pisuke sarv peab tõusma pärast 10-ne sarve ilmumist. Maailma ajaloos on ainult üks võimas organisatsioon, mis vastab sellele kirjeldusele. Roomas endas, laguneva maailma kuningriigi keskel, 476 a.p.Kr. oli tekkinud paavstlus, ühe inimese poolt juhitud katoliiklik võim. Tema võimu asutamisel said hävitatud ja kadusid ajaloost kolm barbarite hõimu: heruulid, vandaalid ja idagoodid. 533 a.p.Kr. Rooma imperaatori Justiniani seadlusega (Codex Justinianus) sai Rooma piiskop pandud kogu kristlike kirikute etteotsa. Viimane kolmest barbarite hõimust, idagoodid, kes olid selle seadluse vastu, said 538 a.p.Kr. halastamatult surmatud keisri kindrali Belisariuse poolt ja said Roomast välja aetud. Rooma paavstluse valitsev poliitiline seisund oli asetatud prohvetlikult ettekuulutatud ajajärku (vt. edasi!).

3. Tn.7,25 on kirjutatud, et ta "piinab Kõigekõrgema pühi" - see viitab suurtele tagakiusamistele kristlaste vastu. Ükski ajaloo tundja ei saa eitada, et ka see ettekuulutust täitus paavsti valitsuse ajal. Hirmsad tagakiusamised keskajal (tuleriidal põletamised, protsessid ketserite vastu, ristisõjad) - need on ajaloo ühed tuntumad ja süngemad leheküljed.

4. Tn.7,25 edasi: "Ja ta püüab muuta aegu ja seadust..."

Paavstluse süsteem oli faktiliselt muutnud Jumala seadust. - 10 käsku, millest teine käsk Sa ei tohi enesele teha kuju ega mingisugust pilti (ikooni)... sa ei tohi neid kummardada ega neid teenida on Katekismusest (käsuõpetusest) üldse välja jäetud, aga neljas käsk, mis räägib hingamispäeva pühitsusest (ainuke käsk, mis tegeleb "ajaga") on muudetud ja Jumala hingamispäev on viidud seitsmendalt päevalt esimesele nädalpäevale - pühapäevale (võrdl. 2 Te.2,3-4; L.93,20).

Paavstlus oli muutnud kummardamise "aega". Kummardamiseks sai pandud vale päev. Esi- algselt, muutumatut hingamispäeva (võrdl. 2 Mo20,8-11; 31,13,16,17; Hs.20,12; Js.56,2-3,6-7; L.89,35; He.4,1-11; Jk.2,10), seits

mendat päeva, mida pidasid Jeesus ja apostlid (Lk.4,16; Mt.24,20; Ap.13,42; He.4,9-10), asendas esimene nädalapäev (paganlik päikese päev), mida Issand mitte ainult ei ole käskinud pidada, vaid isegi hoiatas oma rahvast selle eest (Ilm.14,9-11; 16,2; 19,20; võrdl. Hs.8,16-18).

5. "Ja temale anti suu rääkida suurustamise ja jumalapäilke sõnu... ja ta avas oma suu pilkamiseks Jumala vastu, et pilgata tema nime ja tema telki, neid, kes taevast elavad". Ilm.13,5-6 (võrdl. Tn.7,8,25; Tn.8,25; 2 Te.2,3-4).

Kuidas Piibel määratleb, mis on Jumala pilkamise? Ükskord Kristusele heideti ette, et ta pilkab Jumalat: "... et sina, kes oled inimene, pead ennast Jumalaks!" (Jh.10,33). Jumala pilkamise teistest vormist loeme Lk.5,21: "Kes see on, kes nõnda Jumalat pilgates räägib? Kes muu võib patte andeks anda kui üksnes Jumal?"

Need mõlemad Jumala pilkamise vormid leiavad paavstluses kinnitust. ("Meie oleme selle maa peal kõigevägevama Jumala kohal." Paavsti Leo XIII ringkiri, 20.06.1894). Paavsti nimetatatakse tihti ka "pühaks isaks", vaatamata sellele, et Jeesus oli sellist pöörumist inimeste poole ära keelanud. (Mt.23,9). Selline pöörumine on lubatav ainult Taeva Isa poole. (Jh.17,11).

6. Prohvetid olid (Tn.7,25; 12,7 ja Ilm.12,14) ette kuulutanud Paavstluse valitsemise kestvust kui kolm ja pool aega, Ilmutuse 11,2 ja 13,3 - kui 42 kuud ja Ilmutuses 11,3; 12,6 - 1260 päeva.

Piibli mõõt prohvetlikuks ajaarvutuseks on 1 päev = 1 aasta (vt. Hs.4,6 ja 4 Mo.14,34). See näitab selgelt, et kõik need nimetatud ajad näitavad ühe ja sama ajajärgu: 1260 aasta peale. Tolle aja kõnepruugis tähendas "aeg" 1 aastat. Aastaid arvutati nagu oleks 360 päeva aastas.

Üks kuu sisaldab 30 päeva (võrdl. 1 Mo.7,11,24; 8,4). Kui nüüd korrutame 3 ½ aega (aastat) 12 kuuga, siis saame 42 kuud. 42 kuud * 30 päeva = 1260 päeva, või 1260 tegelikku ajaloolist aastat.

Jah, ettekuulutatud aeg oli paavstluse ajaloos täpselt täide läinud: Idagootide, viimase paavstluse valitsuse vastuseisva "sarve" hävitamine 538 a.p.Kr. on üldtunnustatud paavstluse domineeriva poliitilise seisundi alguseks. Kui me sellest ajast loendame 1260 aastat, jõuame 1798 aasta juurde. Täpselt sel aastal, Prantsuse revolutsiooni käigus, prantsuse kindral Bertje vangistas paavsti Pius VI ja ta suri vanglas.

Seega täitus veel üks prohvetikuulutus: "Kui keegi viib vangi, siis ta ise satub vangi" (Ilm.13,10). Mitte kunagi hiljem ei saavutanud paavstivõim enam sellist võimu ja mõju, mis tal oli varem. Sai vastuvõetud demokraatiline konstitutsioon ja Rooma kuulutati vabariigiks.

Sellea sa paavstluse poliitiline võim purustatud. See kestis täpselt nii kaua, kui oli ettekuulutatud - 1260 aastat. Ilmutuse 13,1-10 on lühidalt kirjeldatud kogu paavstluse moodustamise ajalugu, kuidas ta tekkis lagunened Rooma impeeriumist, valitses 1260 aasta kestel ja sai lõpuks surmavalt haavatud.

7. Ilmutuse 13,3 leiame: "Ja ma nägin ühe tema peadest olevat nagu surmavalt haavatud; ja tema surmahaav paranas. Ja kogu ilmamaa imetles ja gides metsalist." Saab selgeks, et see võim saab kestma Kristuse tulekuni (Tn.7,21-22).

8. Ajavahemikus, kus metsaline surmahaava sai kunni tema võimu taastamiseni, ilmub vaateväljale veel üks metsaline: "Ja ma nägin teist metsalist tõusvat maa seest; ja sel oli kaks sarve otsesü talle ja ta rääkis nagu lohe. Ja ta teeb kõik esimese metsalise võimuga tema ees. Ja ta teeb, et maa ja need, kes seal peal elavad, kummardavad esimest metsalist, kelle surmahaav oli paranenud" (Ilm.13,11-12).

MISSUGUST RIIKI MÖISTETAKSE SELLE ALL?

Sümbolid:	Tähendus:
1. Tuleb maa seest (Ilm.13.11).	1. Ilmub uuest või väheasustatud maast.
2. Tuleb sel ajal, kui metsaline tõuseb merest (1798 a., Ilm.13,1.3.10).	2. Saab rahvuseks siis, kui paavstluse võim on purustatud (1763-1800 aa.).
3. Omab kahte talle sarve (Ilm.13,11).	3. Kaks kristlikku põhimõtet annavad talle jõudu (kodanlik ning usuline vabadus).
4. Ei oma mingeid kroone sarvede peal (Ilm.13.11).	4. Mitte monarhia, vaid vabariik.
5. Teostab sama võimu, mida ka esimene metsaline (Ilm.13.12).	5. Saab kõige tugevama maailma riigiks.

Ainult üks riik ajaloos vastab nendele viiele prohvetlikule määratlusele: need on Ameerika Ühendriigid, mis moodustati 1763-1800 aastatel. Ilmutuse 13,13-18 me näeme, et nende algus on veatu, aga viimaseks ajaks kasvavad nad otsustavaks maailma riigiks. On ettekuulutatud, et Ameerika poolt kuju kinnitamine juhib inimesi surmahaavast paranenud metsalise kummardamisele. See kuju on täpne koopia paavstlusest, milline ta oli oma 1260 valitsemise aasta kestel. Kirjeldatud kummardamine osutab ühemõtteliselt usulis-poliitilise võimu peale.

Taanielis 3,5.10.14.18.28 on otseselt öeldud, et inimeste kujude ja võimu sümbolite usundlik austamine võrdub ebajumalakummardamisega ja on vastuolus 2-se Jumala käsuga (2 Mo.20,4-6). Pühapäev on võimu sümbol, paavstliku autoriteedi märk, kes lubab endale kehtestada isegi omad käsud (vt. all - kuidas esitab ennast katoliiklik kirik!).

Prohvetikuulutus näitab meile, et Ameerika, "kuju" peale sundimisega, käsib pühitseda pühapäevast päeva („metsalise kuju“). Kuju - see ei ole midagi muud, kui langend protestantism oikumeenilises („Oikumen“) kreeka keeles tähendab "asustatud maa" kirikute liidus, mis saab liituma riigi võimuga, eesmärgiga jõuga peale sundida usulisi seadusi. Kogu maailm allub sellele seadusele, pühapäevase päeva pühadusest (vaata raamat "Suur võitlus"). Paavstluse kõrkuseks on see, et ta julges muuta 10 käsku. Tulevikus saab see otsustavaks küsimuseks, millest sõltub elu või surm (Ilm.13,14-15): kas alustada Jumalale või inimeste poolt kehtestatud määrustele (Ml.3,18-19; Ilm.16,2).

Pöörake tähelepanu sellele, et juba praegu Ameerika "...teeb suuri tunnustähti, nõnda et ta inimeste ees laseb tuldkid tulla taevast (mõelgem aatomi pommitist, mis sai visatud 1945.a. Hirošima peale, või õhusõjast Iraagis, või valgest vaimulikust tuletst karismaatilises liikumises, mis on sündinud Ameerikas); ja ta eksitab neid, kes maa peal elavad, tunnustähtedega, mis temale on antud teha esimese metsalise ees (võrdl. Mt.24,24), ning käsib neid, kes maa peal elavad, teha kuju metsalisele (paavstlusele), kellel oli mööga haav ja kes virgus ellu" (Ilm.13,13-14).

Paavstlus tunnistab, et hingamispäeva muutmine pühapäevaks on tema käte töö ja seda tuleb vaadelda kui võimu märki usulistes asjades (võrdl. Tn.7,25):

"Pühapäev - see on katoliiklik otsus ja pretensioonid tema pühadusele ning sellest kinnipidamisel, võivad olla kaitstud ainult katoliikluse alusel... Kogu Pühas Kirjas, algusest lõpuni, ei või leida ühtegi kohta, mis kiidaks heaks muudatuse, nädala viimase päeva kummardamise üleviimist nädala esimese päeva peale." (Catholic Press, Sidney, 25.08.1900).

"Me peame pühapäeva laupäeva asemel sellepärast, et Laodikea kirikukogul 364 a. viis katoliiku kirik hingamispäeva pühaduse üle pühapäevale" ("The Convert's Catechism of Catholic Doctrine" - Gaiermani kirjatööst, mis sai 25.01.1910 a. "apostli" õnnistuse Paavst Pius X poolt).

"Seitsmendat päeva - laupäeva järgiti Kristuse, tema apostlite ja esimeste kristlaste poolt ja ta tunnustati pühaks päevaks selle ajani, kuni Laodikea kirikukogu faktiliselt tühistas selle pühitsamise ja keelas seitsmenda päeva - laupäeva järgimise needuse ähvardusel." (William Prynne, tuntud inglise usuõpetaja, tema tööst "Dissertation on Lord's Day", lk.32).

"Seitsmendat päeva - laupäeva järgiti Kristuse, tema apostlite ja esimeste kristlaste poolt ja ta tunnustati pühaks päevaks selle ajani, kuni Laodikea kirikukogu faktiliselt tühistas selle pühitsamise ja keelas seitsmenda päeva - laupäeva järgimise needuse ähvardusel." (William Prynne, tuntud inglise usuõpetaja, tema tööst "Dissertation on Lord's Day", lk.32).

"See oli püha katoliiku kirik, mis viis hingamispäeva üle laupäevalt pühapäevale - nädala esimesele päevale... Missugusele kirikule osutab kogu tsiviliseeritud maailm kuulekust? Protestandid tunnustavad suurt aukartlikkust Piiblis, aga pühapäeva piduliku pidamise kaudu nad tunnustavad katoliiku kiriku võimu. Piibel ütleb: "Pea meeles, et sa pead hingamispäeva pühitsema!", aga katoliiku kirik ütleb: "Ei, sa pead pühitsema nädala esimest päeva!" ja kogu maailm osutab talle kuulekust." (Pater Enright, 15.12.1889).

9. Ilm.13,18 me leiame järgmise tundemärgi metsalise arvust: "Siin on tarkus! Kellel on mõistust, see arvaku ära metsalise arv; sest see on inimese arv. Ja tema arv on kuussada kuuskümend kuus." Üks Rooma paavsti ametinimetest on "VICARIUS FILII DEI", mis tõlkes tähendab "Jumala Poja asemik".

Selle küsimuse vastuse saab lugeja katoliiku ajakirjast "Our Sunday Visitor" 18.04.1915 a., mis tõendab: "Tähed, mis on graveeritud paavsti kübara peale, on tõesti "VICARIUS FILII DEI". See nimi (mis juba iseenesest on Jumala pilkamine, sest ta on ennast pannud tõelisest Kristuse esindajast maa peal - Pühist Vaimust - kõrgemale (Jh. 16, 12-15; 14,26; Ro.8,26) on metsalise nimi (Ilm.13,17). Salvide 17 ja 18 järgi on tema nime arv 666.

Kuna ladina tähestikus mõned tähed tähendavad ka numbreid, tuleb neid ainult kokku arvutada. See prohvetikuulutus iseloomustab antikristust (võrdl. 2 Te.2,3-12; 1 Jh.4,3; 2 Jh.7; Ro.8,3). Kreeka sõna „antikristus“ tähendab „teda, kes paneb ennast Võitu asemele (sõnadest anti - asemel ja crio - võidma)“. (Sõnasõnaline Uue Testamendi tõlge, lk.371).

Teiste sõnadega, antikristus on Kristuse asemik - see on just nimelt see, millele pretendeerib paavst! Kui paavst oleks ennast esitanud uue Testamendi keeles, ta oleks pidanud ütleva: "Mina olen antikristus!"

Peale ülesminekut on Jeesus Kristus ainus tõeline iseloomustab pühameister taevalikus pühamus: "pühamu ja tõelise telgi ametitalitaja, mille on ehitanud Jumal ja mitte inimene" (võrdl. He.8,1-2). Siin pakub Jeesus oma ohvri vere kaudu meile iga päev teed Taeva Isa armu trooni juurde (Jh.14,6.13.14; Ro.8,34), mille ette me võime tulla ilma inimliku vahenduse, ise, igal ajal, palves, usu ja lootusega Kristuse lunastava veresse (He.4,14-5,10; 7,25; Mt.6,6-15). Õpetus täiendavast vahendamises inimeste või surnud "pühade" kaudu on nagu ütleb Ilm.13,6, "pilkamine metsalise poolt" Jumala vastu ja tema taevase pühamu vastu. (võrdl. Tn.8,11-14 ja 12,11 - see sama asjaolu on kirjeldatud nagu "hävituse kolektis" või nagu üleastumine pühamu vastu).

KUIDAS ME VÕIME SAADA IGAVEST ELU JEEUSE KRISTUSE LÄBI?

Jeesus vastab täna samamoodi kui ka tol ajal: "Pea käsud... ning järgi mind" Mt.19,17-21 (võrdl. 1 Pe.2,21-25; Ilm.14,4). Järgida Teda - meie jaoks tähendab see tänapäeval uurida Tema elu Pühakirjas (Jh.5,39; 8,31-32) ning alluda Tema sõnale (Jh.3,36; He.5,8-9; 11,8 ja edasi; Jk.4,7; Ro.16,26). Püha Vaim tekitab meis sama tegevust kui ka tol ajal, nelipühapäeval, kui inimesed tajusid oma patte ja hüüdsid: "Mis me peame tegema?" Apostel Peetruse vastus kõlas: "Parandage meelt!" (Ap.2,37-38). Teine kord ta ütles uuesti: "Sellepärast parandage meelt ja pöorduge, et teie patud kustutataks" (Ap.3,19):

Jumala seadus näitab meile nagu peeglis, kui võrd me oleme pattudega rüvetatud (Ro.4,15; 3,20; 7,7), mida Jeesus tahab meilt ära pesta oma lunastava verega. See ongi see moment, millal inimesel sünnib vastuarmastus Jumala vastu.

Jeesus räägib patustaja kohta:

"On tema rohked patud andeks antud, sest ta on palju armastanud..." (Lk.7,47). "Me armastame, sest tema on meid enne armastanud... Sest see on Jumala armastus, et me peame tema kāske, ja tema käsud ei ole rasked!" (1 Jh.4,19; 5,3). Armastuses Jeesuse vastu kasvab ka jõud patude võitmiseks. "Kui te mind armastate, siis pidage minu käsusõnu... ja tema annab teile teise Trööstija... töe Vaimu" (Jh.14,15-17).

Armastus, ning Püha Vaimu poolt kingitud jõud, teevad meid võimelisemaks võtta patte nii, nagu võitis Jeesus (Jh.15,10; 1 Jh.5,4-5; Ilm.3,21). See, et Jumala Poeg oli Jeesuses Kristuses inimeseks ümberkehastunud (Fi.2,5-8; Jh.16,28), me võime kindlalt olla, et Jumal teab, missugust jõudu Ta peab meile andma selleks, et me saaksime järgneda Tema kutsule ning võiksime vastu seista meie nõrga ihu kiusatustele.

"Et nüüd lapsed on liha ja vere osalised, siis temagi sai otse samal viisil osa sellest, et ta surma läbi kaotaks selle, kelle võimu all oli surm, see on kuradi, ja vabastaks need, kes surma kartusest olid kogu eluaja kinni orjapölvles. Sest ega ta ometi hoolitse inglite eest, vaid ta hoolitse Aabrahami soo eest!"

Kutse

Kutsume Teid südamlikult kristlaste hingamispäeva jumalateenistustele nendega, kes soovivad valmistuda Jeesuse Kristuse teiseks tulekuks.

Siin te saate koos õdede ja vendadega avalikult uurida Jumala Sõna (1 osas) ning saada erilisi õnnistusi tõelisest Jumala Sõna jutlustamisest (jumalateenistuse 2 osas).

Jumalateenistused toimuvad laupäeviti kell 10.00 aadressil:

**Tähe 12
11619 TALLINN, Eesti
tel. +372 6572 468
espareform@hotmail.ee**

**Oleme siiralt rõõmsad Teie tulekust!
Teie kristlikud sõbrad**

Sellepärast pidi ta kõiges saama vendade sarnaseks, et ta oleks halastaja ja ustav ülempreester teenistuses Jumala ees rahva pattude lepitamiseks. Sest selles, milles ta on kannatanud kiusatud olles, võib ta aidata neid, keda kiusatakse" (He.2,14-18).

Seda võimu, mis pattu võidab, me võime saada ainult siis, kui hakkame uskuma (Jh.6,28-29) Jeesuse näitlikku õiglust (veatu kuju, ümberkehastunud pattuse ihu sisse, võrdl. Ro.8,3; He.4,15) ning tema ohvri surma isiklikult igapähe eest (Jh.3,16; 1,29). Jeesus suri mitte oma isiklike pattude pärast, sest on kirjutatud: "Andke endid lepitada Jumalaga! Ta on tema, kes ei teadnud mingist patust, meie eest teinud patuks..." 2 Ko.5,21 (võrdl. 1 Jh.3,5; Jh.8,46). See tähendab, et meie peame kahetsema oma ebaõiglust, tajuma seda, patust (Jumala seaduse rikkumisest) pöörduma ning sõnakuulelikult järgnema Kristusele (Op.28,13; 1 Jh.1,6-10; 2,4; 3,3-10; 1 Pe.2,21; Mt.10,34-39).

Usk ja kahetsus - see on Jumala and sellele, kes seda siiralt otsib. Jumal äratab neid meie sees Oma Püha Vaimu kaudu, kui me ainult anname Talle selleks võimaluse. Usk tuleb kuulutuse kaudu ning Jumala Sõna uurimise kaudu (Ro.10,17). Jeesus ütles "Te uurite pühi kirju, sest te arvate enestel neis olevat igavest elu, ja need on, mis tunnistavad minust" Jh.5,39 (võrdl. Lk.24,25-27; Jh.2,22; Ro.16,26; Ap.17,11-12).

Imepärasel kombel täitunud prohvetikuulustuste uurimine (maailma ajalugu ja Tema Poja tulemine olid ettekuulutatud paljude sajandite eest) veenavad meid Jumala lunastusplaani usaldatuses Jeesuse Kristuse kaudu ning annab meie usule kindla aluse (2 Pe.1,19-21).

Sel ajal, kui me hoolsalt uurime Jumala Sõna, aitab meid nähtamatult kaasa Jumalik õpetaja: "Aga Trööstija, Püha Vaim, kelle minu Isa läkitab minu nimel, see õpetab teile kõik, mis mina teile olen ütelnud... juhatab teid kõigesse tõtte... sinu sõna on tõde" (Jh.14,26; 16,13; 17,17).

Kes kõrvale kaldub Jumala armust, teadlikult ei kuula tõe sõnu, ei loe ja ei uuri neid, see ei saa Jumala poolt mingit päästvat jõudu ja ükskord leiab ennast nende seast, kes on kaotatud igaveseks (Jr.6,17-19; 9,12-15; Ho.4,6).

"Aga kui kellelgi teist on puudu tarkusest, see palugu Jumalalt, kes kõigile annab suisa ega tee etteheiteid, ja siis antakse temale" (Jk.1,5). Jeesus ütles: "Paluge, siis antakse teile... Kui nüüd teie, kes olete kurjad, mõistate anda häid ande oma lastele, eks palju enam teie Isa taevas anna häid ande neile, kes teda paluvad" (Mt.7,7-11). Nõnda siis paluge, aga ainult nii, nagu seda tegi Taavet: "Loo mulle, Jumal, puhast süda, ja uuenda mu sees kindel vaim" L.51,12 (võrdl. L.139,23-24).

Kes siiralt usub ja palvetab, see oma isiklikus kogemuses saab tunda et: "Ma suudan kõik teha, kes mind teeb vägevaks" (Fi.4,13). Ainult siiralt Kristust järgides ja Temale toetudes kui meie elava Lunastaja peale, me võime arenada endas sellist iseloomu, mis oleks sarnane tema iseloomuga, et sellisel teel valmis olla meie Issanda teisele tulekule. "Niisugune on leping, mille ma teen nendega pärast neid päevi, ütles Issand: Ma panen neile südamesse oma käsud ja kirjutatan need neile meele" He.10,16 (võrdl. Jr.31,33).

Meenutagem, et Eedeni aias sai inimeste kuulekus läbi katsutud ühe ainsa puuvilja peal (Hea ja kurja tundmise puu - 1 Mo.2,16-17)? Meie kuulekus viimastel päevadel saab uuesti läbi katsutud ühe erilise käsu peal (Jk.2,10). Meelita jata madu rääkis tookord: "Kas Jumal on tõesti ütelnud?"

Missuguste katastroofiliste tagajärjetele oli viinud inimest see sõnakuulmatus?! (1 Mo.3) Kahtlus Jumala käsu ühetähenduslikkusesse istutatakse ka tänapäeval Jumala vaenlase poolt inimeste südamesse: "Kas Jumalale on tõesti

nii tähtis see seitsmes päev?" Kui on kindlaks tehtud, et pühapäev on mitte kellegi muu kui inimese käsk, siis me ei tohi ignoreerida Jeesuse sõnu: "...Jesaja on hästi teist silmakirjatsejaid ennustanud... ilmaaegu nad teenivad mind, õpetades õpetusi, mis on inimeste käskimised... Te heidate Jumala käsu kõrvale, et pidada oma pärimust!" (Mk.7,6-9).

Jumal hoiatab Oma rahvast ka prohvet Hesekieli kaudu: "Ärge käige oma vanemate seadluste järele, ärge pidage nende kohtuseadusi [traditsioone] ja ärge rüvetage endid nende ebaümalatega! Mina olen Jehoova, teie Jumal, käige minu seadluste järele, pidage minu kohtuseadusi ja täitke neid ja pühitsege minu hingamispäevi, et need oleksid märgiks minu ja teie vahel, teadmiseks teile, et mina olen Jehoova, teie Jumal" (Hs.20,18-20; Jr.9,12-13).

Inimeste käskkirjad ja traditsioonid ei vabasta meid kristlikust põhimõttest: "Jumala sõna tuleb rohkem kuulda kui inimeste sõna" (Ap.5,29; 4,19). Mille peale toetute: kas Jumala hingamispäeva või paavsti pühapäeva peale? (Jr.10,2; 1 Ku.18,21; 1 Sa.15,22-23). Püha Vaim kutsub meid: "...Täna, kui te kuulete tema häält, ärge paadutage oma südameid... Sest kes tema hingamisse on pääsnud, see hingab ka ise oma tegejust, otsegu Jumal oma tegudest. Siis olgem agard sellesse hingamisse (hingamispäeva) minema, et keegi ei langeks sõnakuulmatuse samal eeskujul" (He.4,7.10-11).

Ainult need saavad päästetud, kellest on Piiblis öeldud: "Siin on pühade kannatlikkus; siin on need, kes peavad Jumala kāske ja Jeesuse usku!" (Ilm.14,12).

Kohutavad piinad tormavad varsti kõikidele peale, kes võtavad vastu "metsalise" märgi, nime ja arvu või kummarduvad metsalist või tema kuju (s.o. alistuvad jumalavastasele usule ja poitilisele autoriteedile) ning panevad endid sellega ühetähenduslikult Jumala tahte ja hoiatuste vastu. (Ilm.13,16-18; 14,9-11; 16,2; 18; 19,19-21).

See kuulutus kohtust võib enamikesse sisendada hirmu, kuid ikkagi on see päästev kuulutus armasatava Jumala poolt, kes "ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik tuleksid meelearandusele" (2 Pe.3,9).

Iga siiras usklik veendub: "Jehoova kartus on tunnetuse algus" (Op.1,7, võrdl. Lk.12,4-5; 2 Mo.20,20). Hirmu tekitab ainult patt (vt. 1 Mo.3,10-11). Aga kui me võtame vastu ja saame aru pattude andestusest Jumala armastuse läbi Jeesuses Kristuses, siis saame tunda: "Kartust ei ole armastuses, vaid täieline armastus ajab kartuse välja... aga kes kardab, ei ole saanud täieliseks armastuses. Me armastame, sest tema on meid enne armastanud" (1 Jh.4,18-19).

Kaotatuse tunne pöörduvad teadmiseks, et on Pääsemise võimalus, aga kartus Jumala ees - aukartuseks ja armastuseks; väljapääsmatus muutub sihikindluseks ning lootusetus - Jumaliku töötuse rõõmsaks ootamiseks. See Jumala pakkumine, soodne võimalus meelearanduseks ja pöördumiseks, saab kehtima veel väga lühikeseks aega. Kasutage seda aega oma isikliku seisukorra tõsiseks kontrollimiseks ja Jumala poole pöördumiseks, sest määratud armuäeg lõpeb enne Kristuse teist tulekut. Ajamärgid tunnistavad meile, et elame praegu otse maailma lõpu ajal!

"Aga Issanda päev tuleb otsegu varas oösel, mil taevad raginal hukkuvad ja maailma algained tules laostuvad ja ilmamaad ja kõiki seal tehtud töid ei le du enam... püüdke, et ta teid leiaks veatuid ega laimatuid" (1 Pe.3,17-20) (võrdl. Js.55,6-9; Mt.3,17-20).

"Lõppsõna kõigest, mida on kuulnud: Karda Jumalat ja pea tema kāske, sest see on iga inimese kohus! Sest Jumal viib kõik teod kohtusse, mis on iga salajase asja üle, olgu see hea või kuri!" (Kg.12,13-14).

